

ЧОВА: Когато главата му падна, цѣлото му тѣло
се разтресе и изведнажъ почувствувахъ, че ми
се скваниха ръцѣтѣ..... /мимира сцената/ Да,
Господине, неговата ръка беше ме стисназла.....
И стъ такава сила, щото нектишъ му се забихъ
въ месото ми. Трѣбаше да се направятъ усилия,
за да се откопчаз..... /Той остава неподвиженъ,
образа му цѣль измененъ отъ разказаното/

ЖАНЬ: /На Шарие/ Какво ще кажете на това?

ШАРИЕ: Азъ виждамъ тукъ само едно възбуждане на костачия
мозъкъ, вследствие титаническата конвулсия.

ЖАНЬ: Може би!

ШАРИЕ: /къмъ господина/ На всѣки случай, движението на
ШАРИЕ: тоя човѣкъ е било чисто механическо и не свиди-
детелствува за никакво съзнание....

ГОСП.- Възможно. Но движението на очитѣ?

ШАРИЕ: Какъ тѣй?

ГОСП.-/ гледа втренчено прѣдъ себе си като че ли
вижда отново сцената/ Обикновено, Вие знаете